

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

๑๐ ก.ค.นี้มอบทอง

[ก่อนจ้งหัน]

ความสว่างาม ความมีวาสนา ที่โลกทั้งหลายได้ชมเชย คราวนี้เป็นคราวที่จะเสี่ยงชาติไทยของเรา ชาติไทยของเรานี้สำคัญอันหนึ่งนะ ศาสนาอยู่กับเมืองไทยของเรา จะอาภัพหรือไม่อาภัพ คราวนี้เป็นคราวที่เราจะอุ้มชาติไทยของเรา ซึ่งค่อนข้างจะจมอย่างหนักอยู่นะ ต่างคนต่างพยายามได้เห็นผลมาโดยลำดับแล้ว ฟุ้งขึ้น ๆ เรายังไม่พอใจ เอาฟุ้งขึ้น เอาให้สูงสว่างามเลย เป็นยังไงให้โลกเขาได้เห็น ให้เราได้เห็นทั่วหน้ากันว่า ชาติไทยของเราจะเป็นชาติที่อาภัพ หรือเป็นชาติที่สงบเย็นเรื่อยมา ดังบรรพบุรุษพาสงบเย็นเรื่อยมา เอาพากันเสี่ยงตรงนี้นะ และมีหน้าข้าศาสนาหลวงตาบัวมาเป็นหัวหน้าอีก เอา หลวงตาบัวมันจะอาภัพวาสนาเอานักหนาหรือ เอาอีกนะตรงนี้ นอกจากชาติไทยของเรานี้จะอาภัพนักหนาหรือ จะช่วยชาติคราวนี้จะช่วยได้หรือไม่ได้ เป็นยังไง แล้วก็มาหาหลวงตาบัวซึ่งเป็นผู้ผู้นำนี้ มันอาภัพหรือไม่อาภัพ อีตาบัวนี่นะ เอาละพูดย่อ ๆ เพียงเท่านี้ก่อน หลวงตาบัวยังไม่ถนัด ถ้าว่าอีตาบัวแล้วถนัดดี มันจะเป็นยังไงวะอีตาบัวนี่นะ ว่างั้นเลย

(๑๐ บาทครึ่ง วันนี้วันเกิดผมครับ) วาสนาชาติไทยเราขึ้นแล้ว ขึ้นแล้ว ๆ พอว่าอย่างนี้เท่ากับว่านี่เห็นไหม คงว่างั้น อาภัพยังไงทองคำตั้ง ๑๐ บาท เห็นไหม เห็นแล้ว ๆ เอาไปแล้วพอใจ ไป (สองคน ๒๐ บาทครึ่ง) นั่นมาอีกแล้ว ๒๐ บาทแล้ว พอใจ ๆ วาสนาชาติไทยและวาสนาหลวงตาบัวไม่อาภัพ เลื่อนขึ้นมาจากอีตาบัว ขึ้นมาเป็นหลวงตาบัวไม่อาภัพ เป็นระยะเสียก่อนนะ วันหลังอาจอาภัพก็ได้ ถ้าอีตาบัวตายใจเข้าใจใหม่ เอาละพอ

(เดินจงกรมทำนี้ ลูกคิดว่าเดินจงกรมไม่ควรจะมีรองเท้า แต่บางคนเขาบอกว่าเขาแต่งเครื่องแบบควรจะมีรองเท้า) อันนี้ในพระวินัยไม่มีห้ามพระนะ เมื่อไม่ห้ามพระแล้วก็ถือว่าเป็นธรรมดา ไม่เสียความเคารพ เดินใส่รองเท้าก็ได้ เพราะท่านสอนพระดำเนินมาก่อนแล้ว ไม่ขัดข้อง (กลัวว่าออกไปแล้วเดี๋ยวเด็ก ใส่รองเท้าเดินจงกรมกันหมด) ได้ไม่เป็นไรละ ได้ มีในหลักการบำเพ็ญภาวนา

ประมาทเมืองไทยเราได้หรือ ตะกี้หลวงตาก็หลวงตาปากเปราะ โผล่ขึ้นมาหลุดปากขึ้นมาบ๊ีบ เอ้า ลองดูซิเมืองไทยเราจะอาภัพจริง ๆ หรือ จากนั้นก็ขึ้นอีตาบัวเข้าอีก จะพาชาติบ้านเมืองให้จมจริงหรืออีตาบัวนี่นะ พอว่างั้นทองคำปั้งปั้ง ๆ เข้ามา

นี่ สวนหมัดเข้ามา พูดยังไม่ได้ปิดปากเลยนะ นี่เห็นไหม ๆ ขึ้นมานี่ นี่ทองคำได้ตั้งเท่าไรแล้วเดี๋ยวนี้ (๓๐ กว่าบาทครับ) พอได้ยกก็ยกเกินไป พอพูดยังไม่ได้ปิดปากเลย สวนหมัดขึ้นมาแล้ว นี่เห็นไหมทองคำ นี่ ๆ อากัพยังไงดูซี ๆ พุดตาไมลิม หลับตาพุดคงว่างั้นละ มาปั้งปั้ง ๆ ดอลลาร์เป็นร้อย ๆ มาแล้ว นั่นของเล่นเธอ อยู่สงบเฉย ๆ เมืองไทยเรา พอมีอะไรเข้ามาสวนปั้งนี่ เมืองไทยจะลุ่มจม วาสนาจะอากัพจริง ๆ หรือ ผิงผิงออกมาเลย เข้าใจไหมละ ทุกวันไม่เห็นอย่างนี้ วันนี้เห็นชัดเจนมาก ดูไว้เสียพี่น้องทั้งหลาย

ลงถึงขนาดอิตาบัวจะพาเมืองไทยให้จม ปั้งปั้งขึ้นมาก็เลยตัดอิตาบัวออก ขึ้นหลวงตาบัว เห็นว่าจะพอเป็นไปได้ เลยยกฐานะขึ้นว่าหลวงตาบัว ที่แรกตัดลงไปถึงอิตาบัวเลยเชียวนะ ใครจะถวาก็ถวายมาจะได้เวลาบิณฑบาตแล้ว บิณฑบาตนี้มันก็ขบขันนะ หรือจะเป็นปากเปราะไปก็ไม่รู้ละ นี่มาอีกแล้วทองคำ ของเล่นเมื่อไร เห็นไหมสวนหมัด มาสองหมัดสามหมัด ดีไม่ดีพวกนี้เรายังไม่ได้ถามดู ไปยืมหมัดหมามาด้วยหรือถึงได้หลายหมัดนัก (๑๐ บาท กับแหวนสองวงครับ) นี่มาอีกแล้ว ๑๔ บาท เอาสวนเร็ว ๆ ที่เดี๋ยวนะ ปั้งเดี๋ยวนี้นะ ทุกวันเราก็ไม่เคยเห็น พอหลวงตาบัวปากเปราะทดลองดูมันเป็นยังไงเมืองไทยเราเป็นยังไง ปั้งขึ้นมาทันที บางคนยังไม่ได้ล้างหน้า ต่อยหมัดมาก่อนแล้ว มาประมาทได้เธอเมืองไทยเรา ใครรักษาเมืองไทย คนไทยเรามีหัวใจด้วยกันทุกคน ใครอย่ามาแหย่นะแหย่เมืองไทยนะ ขึ้นทันทีเลย

กรุณาพี่น้องทั้งหลายอย่ามาถือสีถือสาหลวงตา คำพูดนี้พูดได้ทุกแบบ อย่ามาถือสีถือสาณะ พุดนี้ ออกมานี้ความเมตตาจะครอบคลุมเลยนะ ถึงจะมีคำพูดอะไรก็ตาม ความเมตตาจะเป็นพื้นฐาน ๆ ตลอด เพราะฉะนั้นกรุณา บางท่านบางคนอาจจะคิด เพราะไม่เคยได้ยินคำพูดอย่างนี้ จะสะดุดใจแล้วคิดเป็นทางอกุศล ไม่ถูกนะ นี่มันเสีย เราพุดนี้เพื่อบวกันนะ ไม่ได้พุดเพื่อลบ ให้พากันจำเอาไว้ จะให้พร

[หลังจ้งหัน]

หลวงตาคิด มาออกอีกแง่หนึ่งแล้ว เราติดต่อไปทางธนาคารชาติ เราจะพยายามเอาทองคำเข้าสู่คลังหลวงคราวนี้ก่อนจะกลับอุดร เรากะไว้ว่าประมาณ ๕๐๐ กิโล ทางนี้มีวันว่างตรงไหนกำหนดกัน ก็บอก คือเราว่างสองวันเราก็บอกตรง ๆ วันที่ ๙ ที่ ๑๐ ค่อนข้างแน่นอนที่จะมามอบทองคำ ทางนั้นก็ตกลงกันทันทีเลย ตกลงเอาวันที่ ๑๐ ไซ้ไหม (ครับ วันที่ ๑๐ ๑๑ โมงเช้า) วันที่ ๑๐ ๑๑ โมงเช้ารวมกันที่นี้ ทองคำมอบที่นี้กับทางธนาคารชาติ (ดอลลาร์ ๒๐๐,๐๐๐ ครับ) สำหรับดอลลาร์เราไม่พุดถึง เพราะเราไม่แน่ใจดอลลาร์เรายังคิดที่แรกๆ คือเราคิดที่แรกยังไม่ถึง ๒๐๐,๐๐๐ เรายังไม่พุด

ถึงเลย เพราะมันเป็นคราวฉุกเฉินทุก เราจะเอาให้ได้ทองคำตามจำนวนนี้ะ เราก็บอกกับทางธนาคารว่าจะมอบทองคำวันที่ ๙ หรือที่ ๑๐ สองวันนี้ วางวันไหนพิจารณาตอบรับมา ทางหุ้นก็บอกวันที่ ๑๐ เวลากำหนดตอน ๑๑ โมง

พอทางนี้ผ่านไปปั๊บ อันนั้นถามมาอีกแล้ว คือเราไม่แน่ใจในดอลลาร์เราจึงไม่พูดเลย ทางหุ้นถามมาอีก แล้วดอลลาร์จะได้มอบด้วยไหมคราวนี้ วางั้นนะ อ้าว ทางนั้นมีเงื่อนไขต่อมา ต้องมีความหวังมาจนได้ เราก็เลยให้เงื่อนไขต่อกันไปเลยว่า ถ้าได้ก็คงไม่มากคราวนี้ เราว่า ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ตอบรับกันไปแล้ว ตกลงทางหุ้นรับทราบแล้วว่าจะได้ทั้งทองคำและดอลลาร์ ดอลลาร์ที่เราตอบรับไปประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ส่วนทองคำ นี่ไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ กำหนดตายตัวไปแล้วนะ ทีนี้มาพิจารณาอีก มานับเวลานี้ เราได้ดอลลาร์ตั้งสองแสนกว่าแล้วนี่นะ เมื่อมันสองแสนกว่า ตั้งแต่วันที่ ๓ ไปถึงวันที่ ๙ ที่ ๑๐ มันจะได้อีกอยู่นะ เลขขยับอีก ตกลงให้ได้ ๓๐๐,๐๐๐ เลขคราวนี้ตกลงบอกไปทางธนาคารชาติ ๓๐๐,๐๐๐ ไป

ที่แรกเราไม่ได้พูดถึงเลยละ เพราะเราฉุกเฉินมาก เราได้เพียงทองคำ ๕๐๐ กิโล ก็นับว่าแสนเลิศแล้วแหละคราวนี้ วางั้น คราวนี้คราวฉุกเฉินทุก พอเรื่องผ่านมาทางหุ้นถามอีกแล้ว แล้วคราวนี้จะได้อะไรดอลลาร์ด้วยหรือเปล่า อ้าว ทางหุ้นมีเงื่อนไขต่อมา แล้วทำไงนะ คงไม่ได้มาก เราก็วางั้น เราก็ตอบไปคงไม่ได้มาก ทีนี้เลยมาถามกัน เราพูดว่าประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ทีนี้เวลามาพูดสืบทอดกันเข้าไป ๆ เงินเรามันมี ๒๐๐,๐๐๐ กว่าแล้ว ทีนี้เลยตกลงว่าจะเอา ๓๐๐,๐๐๐ ให้บอกไปละทีนี้ ๓๐๐,๐๐๐ แน่ละ ถ้าลงได้บอกว่าเท่านั้น เป็นแน่เลย

เข้าใจแล้วนะ เป็นอันว่าดอลลาร์จะติดตามกันเข้าไป ๓๐๐,๐๐๐ กับทองคำอย่างน้อย ๕๐๐ กิโล มันจะเศษเหลือเท่าไรอันนั้นเราไม่คิด ตั้งแต่จะถึงไม่ถึงนี้ หูดหวิด ๆ อยู่จ้แล้ว จะตายแล้ว จะไปพูดถึงว่ามันเศษมันเหลืออะไรทองคำ แต่ถ้าหากมันเศษมันเหลือก็มอบไปเลยนะ มันเศษไปก็กิโลก็ได้มอบไปเลย เพราะเราตั้งใจจะมอบอยู่แล้วนี่วะ สมมุติว่าได้กำหนดเรา เช่น ๕๐๐ กิโล มันเศษไปสักก็กิโล แล้วไปเลยด้วยกัน เอาให้ได้เลย สำหรับดอลลาร์คงกะไว้เพียง ๓๐๐,๐๐๐ ก่อนแหละ เอาแค่นี้ก่อน เพราะดอลลาร์เราไม่ได้พูดถึงมันเลย อยู่ ๆ มันก็โผล่มา ตกลงก็ได้ไปเกี่ยวโยงแล้วก็ตกลงเอาให้ ๓๐๐,๐๐๐ นับว่าดีมากแล้วแหละ

คราวนี้จะเอาให้ดอลลาร์ ๓๐๐,๐๐๐ ทองคำ ๕๐๐ กิโล เป็นอย่างน้อย วันนี้ตอนเย็นถึงจะไปเทศน์หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ ดูเหมือนไปเทศน์สองหน ครั้นนี้ครั้งที่สาม ตอนบ่าย ๕ โมงเย็น

ผ้าขาวมากน้อยเลยต้องขนไปอุดร เพราะทางโรงพยาบาลหนาแน่นมากทีเดียว แต่ระยะนี้ไม่ค่อยขาดแหละ เพราะเราเอามาจากนี้ไปเพิ่มที่อุดร โดยลำพังวัดไม่พอ สำหรับการใช้นี้ที่นั่นเหลือเพื่อ แต่เวลาแยกไปสู่โรงพยาบาลหุดหิด ๆ ไม่พอ หุดหิด ๆ ไม่พอ อยู่งั้น เพราะฉะนั้นจึงต้องเอาทางนี้ไป เอาเฉพาะผ้าขาวอย่างเดียว นอกนั้นไม่เอา สงเคราะห์คนทุกชั้นคนจนทางนี้ให้หมด เราจะเอาเพียงผ้าขาวไป สงเคราะห์ทางโรงพยาบาล โรงพยาบาลทุกโรง ๆ ไม่ให้ขาดเลยละ เป็นประจำ เพราะฉะนั้นจึงต้องได้เอาใจใส่จดจ่อกับผ้าขาว มีเท่าไรขนไปหมดเลย

เวลานี้โรงพยาบาลตั้ง ๒๐๐ กว่าโรงแล้วนะมาเกี่ยวข้องกับเรา ดึกนี้มัน แหม จะเป็นร้อยแล้วมัง ดึกโรงพยาบาลแต่ละโรง ๆ เพราะมันสร้างมาตั้งแต่รุ่นนะ ตั้งแต่เราเริ่มมาสร้างวัด ไม่ใช่สร้างตอนมาช่วยชาติ ทุกอย่างเราทำมาแล้ว เป็นพื้นฐานมาตลอดแล้ว สถานสงเคราะห์โรงร่ำโรงเรียน คนทุกชั้นคนจน โรงพยาบาล ที่ราชการ นี้เราช่วยมาตลอด เป็นแต่เพียงว่ากำลังมีเท่าไรเราก็ช่วยตามกำลัง ที่นี้พอมีกำลังเพิ่มขึ้นอีกมากขึ้น จึ่งคิดว่า แหม มันจวนจะถึงร้อยโรงแล้วแหละ โรงเรียนก็เหมือนกันหลายสิบหลัง

โรงเรียน โรงพยาบาลอันนี้มากจริง ๆ โรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่งสร้างดึก ส่วนรถนั้นมันร้อยกว่าคันแล้วละ ร้อยกว่าคันเราไม่สงสัย เพราะส่งอยู่เรื่อย ให้เรื่อย มาเรื่อย ขอเรื่อย ให้เรื่อย ตั้งแต่เริ่มแรกอาคารพยาบาลนี้ ๘๐๐,๐๐๐ เริ่มแรกช่วยนะ แล้วขยับขึ้นมา ๆ เวลานี้อยู่ใน ๙๗๕,๐๐๐ แต่ละคัน ๆ มันขึ้นของมันเรื่อย เราก็จ่ายตามนั้นไปเลย

(ที่วัดป่าหลวงตาบัว เสือคลอดลูกอีก ๓ ตัวแล้วเจ้าคะ คู่เดิมเจ้าคะ เมื่อวันที่ ๑ ตอนเช้ามีต) (พ่อแม่เดิมสะ ออกลูกมาอีกสามตัว ตัวผู้หนึ่งตัวเมียสองครับ) ก็พอดีละ ท่านจันทร์ได้พวกบริษัทต่าง ๆ หรือพวกฝรั่งเป็นลูกศิษย์ แล้วก็มาช่วยอุปถัมภ์ อุปภัฏฐากเสือ นี้ได้ลูกตั้งสามตัว

(ตอนนี้ขาด ๑๐ ตันอีกเท่าไร) ขาด ๑๐ ตันอีกเท่าไรอย่างนั้นหรือ ฟิง ขาด ๑๐ ตันอยู่ ๒๕ ตัน กับ ๕๐๐ กิโล มันต้องอย่างนั้นชิตอบคน เอา ไปหามาถ้าว่าเก่งจริง จึ่งมาถาม เราก็ตอบละซิ วันนี้คงไม่พูดอะไรมาก เหนื่อยมากนะหลวงตา เหนื่อยเพื่อบ้าน เพื่อเมืองเรา ทนเอาละ เวลานี้เราทนเอา สุดทนเลย สำหรับจิตใจนี้ไม่มีอ่อนเลยละ ฟุง ๆ จะเอาให้ถึงจุด ๆ แต่ละจุด ๆ นี้ ขาดไม่ได้เลย ลงจุดไหนอะไรมาผ่านไม่ได้ ขาดสะบัน ๆ เลย นี่เรื่องของใจ

แต่เรื่องของธาตุขันธ์ โอ้ย ตะเกียกตะกาย ธาตุขันธ์เป็นเครื่องมือใช้ของใจ ใจไม่มีวัย ถ้าว่าแข็งแข็งแรงตลอดเวลา ยิงมีอะไรมาเสริมเข้าไปให้แข็ง มันยิ่งฟุงเลย เช่นเรา

ช่วยชาติคราวนี้ จุดของเราที่ตรงนั้น เราจะให้ได้ อย่างนั้น ๆ และไปจุดไหน เกะไหน ๆ นี้จะแข็งทีเดียว ให้ได้ตรงนั้น ๆ เป็นลำดับ เช่น อย่างคราวนี้ให้ได้ ๕๐๐ กิโล แล้วสุดท้ายดอลลาร์ก็จะติดตามกันไป ๓๐๐,๐๐๐ แล้วก็พอใจในเปลาะนี้ จากนั้นก็เปลาะหน้าเรื่อย ๆ ทีนี้ให้พระนะ เราพูดอย่างนี้ก็ออกทางทีวีไม่ใช่เหรอ (ออกอินเตอร์เน็ตด้วยครับ) ออกก็ออกแล้ว ก็เราพูดทุกวันเราจะตาย ผู้มาคอยดูเฉย ๆ มันดูสบาย ผู้เทศน์มันจะตาย อันนี้ก็ออกใช้ใหม่ละ ก็ดูเอาบ้างซิ เอาละให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th